

Lovforslag nr. L 169

Folketinget 2014-15

Fremsat den 25. marts 2015 af ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik

(Justering af regler om tilskud til tandpleje m.v.)

§ 1

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 1193 af 13. november 2014, som ændret senest ved § 27 i lov nr. 174 af 24. februar 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 82 a, stk. 4, ændres »800« til: »600«.

2. I § 82 a, stk. 6, indsættes som 3. pkt.:

»Uanset om ansøgeren ikke længere er omfattet af persongruppen efter stk. 1, gælder kommunens forhåndsgodkendelse i 2 måneder fra kommunens afgørelse.«

3. I § 82 a indsættes som stk. 8:

»Stk. 8. Kommunen skal i forbindelse med oplysning om arbejde til socialt udsatte, herunder efter § 99 i lov om social service, særligt oplyse om muligheden for tilskud til betaling for tandpleje efter stk. 1-7.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juni 2015.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lovforslaget fremsættes som led i udmøntningen af finanslovsaftalen for 2015 mellem regeringen (Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre), Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten.

Det fremgår af aftalen, at udnyttelsen af den ramme på 180 mio. kr. årligt, som den daværende regering (Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti) og Enhedslisten med Aftale om finansloven for 2013 afsatte til at styrke tandplejen for personer, der modtager kontanthjælp m.v., har været mindre end forudsat. Videre fremgår det, at Ankestyrelsen har offentliggjort rapporten ”Kommunernes behandling af sager om hjælp til tandbehandling efter aktivlovens § 82 a”. I lyset af Ankestyrelsens undersøgelse blev aftaleparterne enige om inden udgangen af 2014 at drøfte forslag til en justering af ordningen, der understøtter, at flere i målgruppen modtager hjælp til tandbehandling inden for den eksisterende økonomiske ramme.

På den baggrund er regeringen (Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre), Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten blevet enige om en række initiativer, som skal sikre, at ordningen om tilskud til tandpleje efter aktivlovens § 82 a når bedre ud til målgruppen.

Det er således aftalt, at det skal fastsættes i reglerne, at kommunerne har pligt til i forbindelse med opsøgende arbejde til socialt udsatte, f.eks. efter servicelovens § 99, at oplyse om muligheden for at få tilskud til betaling for tandpleje efter § 82 a i lov om aktiv socialpolitik. Ændringen har således særligt fokus på de mest socialt udsatte i målgruppen, som ikke af sig selv opsøger tandlæge eller kommune for at få hjælp.

Herudover er der enighed om at nedsætte den årlige egenbetaling for personer på 25 år eller derover, som ikke er omfattet af de laveste ydelser efter kontanthjælpsreglerne, således at grænsen for den årlige egenbetaling bliver ens for alle i målgruppen. Endelig er der enighed om, at kommunens forhåndsgodkendelse af tilskud til behandlingsforløb, som overstiger 10.000 kr., skal gælde i en periode på 2 måneder fra kommunens godkendelse.

Det er aftalt, at ordningen om tilskud til tandpleje efter aktivlovens § 82 a skal evalueres et år efter dette lovforslags ikrafttræden.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Justering af regler om tilskud til tandpleje

2.1.1. Gældende ret

Efter § 82 a, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik (aktivloven) kan kommunen yde tilskud til betaling for tandpleje til per-

soner, som modtager ydelser efter loven svarende til uddannelseshjælps- eller kontanthjælpsniveau.

For personer, som er fra 18 år til og med 24 år, ydes tilskud til dækning af 100 pct. af modtagerens egne udgifter til tandpleje, som årligt overstiger en egenbetaling på 600 kr., jf. § 82 a, stk. 2.

For personer, som er fra 25 år til og med 29 år, som modtager uddannelseshjælp efter § 23, og som ikke modtager aktivitetstillæg eller barselstillæg efter § 24, ydes tilskud til dækning af 100 pct. af modtagerens egne udgifter til tandpleje, som årligt overstiger en egenbetaling på 600 kr., jf. § 82 a, stk. 3.

For andre personer, som er 25 år eller derover, og som modtager uddannelseshjælp og aktivitetstillæg, barselstillæg eller andre ydelser efter aktivloven svarende til kontanthjælpsniveau, ydes tilskud til dækning af 65 pct. af modtagerens egne udgifter til tandpleje, som årligt overstiger en egenbetaling på 800 kr., jf. § 82 a, stk. 4.

Den årlige egenbetaling opgøres for det enkelte kalenderår på grundlag af dokumenterede afholdte udgifter til tandpleje, uanset om personen har tilhørt den berettigede personkreds hele året, jf. § 82 a, stk. 5.

Kommunen skal efter § 82 a, stk. 6, forhåndsgodkende, at der ydes tilskud til betaling for tandpleje, hvis udgiften til et samlet behandlingsforløb overstiger 10.000 kr. Kommunen skal i den forbindelse vurdere, om behandlingen er nødvendig og helbredsmæssigt velbegrunder. Retten til tilskud ophører, hvis betingelserne for tilskuddet ikke længere er til stede, f.eks. hvis borgeren kommer i arbejde og derfor ændrer forsørgelsesgrundlag.

Efter § 82 a, stk. 7, kan modtagere af tilskud til tandpleje efter § 82 a søge om hjælp til dækning af den resterende egenbetaling efter aktivlovens § 82. Ansøgning herom skal være indgivet, før behandlingen udføres.

2.1.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås i lovforslagets § 1, nr. 1, at den årlige egenbetaling på 800 kr. for personer, som er 25 år eller derover, og som modtager uddannelseshjælp og aktivitetstillæg, barselstillæg eller andre ydelser efter aktivloven svarende til kontanthjælpsniveau, jf. den gældende § 82 a, stk. 4, i aktivloven nedsættes til 600 kr.

Forslaget skal reducere den økonomiske barriere, som egenbetalingsgrænsen måtte udgøre for at gøre brug af ordningen. Samtidig kan forslaget medvirke til at forenkle kommunernes administration af ordningen, når den årlige egenbetalingsgrænse bliver ens for alle modtagere af tilskud. Personer, som er 25 år eller derover, som ikke modtager de laveste ydelser efter aktivloven, jf. § 82 a, stk. 4, vil dog fortsat

have en egenbetaling på 35 pct. af udgifterne til tandpleje, som årligt overstiger egenbetalingen på 600 kr.

Desuden foreslås det i lovforslagets § 1, nr. 2, at kommunens forhåndsgodkendelse af tilskud til behandlingsforløb, som overstiger 10.000 kr., skal gælde i to måneder fra kommunens afgørelse om forhåndsgodkendelse, uanset om borgeren ikke længere tilhører den berettigede personkreds. Forslaget betyder, at personer, som har fået en forhåndsgodkendelse fra kommunen, har mulighed for at få udført den godkendte behandling med tilskud fra kommunen i en periode på 2 måneder fra godkendelsen, også selv om ansøgeren i perioden ikke længere tilhører den berettigede personkreds, f.eks. fordi vedkommende får et job.

Forslaget skal medvirke til at mindske den økonomiske usikkerhed for borgere og tandlæger ved at igangsætte større behandlingsforløb, som strækker sig over flere behandlinger. Forslaget skal således sikre, at tilskuddet til tandpleje efter § 82 a ikke bortfalder midt i et igangsat behandlingsforløb. Desuden kan forslaget medvirke til, at borgeren ikke undlader at søge job under et igangsat behandlingsforløb på grund af risikoen for at miste tilskuddet midt i behandlingen.

Nogle kommuner har peget på, at det giver administrative udfordringer for kommunerne at skulle kontrollere, om ansøgere om forhåndsgodkendelse til behandlingsforløb på mere end 10.000 kr., er omfattet af målgruppen for ordningen på det tidspunkt, hvor behandlingen finder sted. Det gælder særligt i de tilfælde, hvor det godkendte behandlingsforløb strækker sig over flere behandlinger hos tandlægen. Forslaget kan medvirke til at gøre det muligt for kommunerne at forenkle administrationen i forbindelse med forhåndsgodkendelse af større behandlingsforløb, som overstiger 10.000 kr.

Herudover gælder kommunens forhåndsgodkendelse fortsat, så længe borgerens forhold er uændrede.

2.2. Kommunernes oplysningsindsats over for målgruppen om ordningen om tilskud til tandpleje

2.2.1. Gældende ret

Efter § 99 i lov om social service (serviceloven) sørger kommunen for tilbud om en støtte- og kontaktperson til personer med sindslidelser, til personer med et stof- eller alkoholmisbrug og til personer med særlige sociale problemer, som ikke har eller ikke kan opholde sig i egen bolig.

Målgruppen for ordningen efter § 99 er således de mest socialt udsatte og isolerede personer, som ofte ikke gør brug af allerede eksisterende tilbud.

Det er kommunalbestyrelsen, der har ansvaret for at etablere støtte- og kontaktpersonordningen og for at fastlægge det nærmere indhold af ordningen. Ved tilrettelæggelsen af ordningen kan kommunen samarbejde med misbrugscentre, forsorgshjem m.v. og frivillige sociale organisationer. I praksis udgår støtte- og kontaktpersonordningen ofte fra de tilbud,

som i forvejen benyttes af de mest udsatte, herunder f.eks. væresteder og misbrugscentre m.v. Formålet med støtte – og kontaktpersonordningen er at styrke den udsattes mulighed for at opbygge og fastholde kontakt til omverdenen ud fra egne ønsker og behov, og dermed gøre vedkommende i stand til at benytte samfundets muligheder og de øvrige etablerede tilbud.

Herudover skal kommunen efter servicelovens § 10 sørge for, at enhver har mulighed for at få gratis rådgivning. Kommunen skal i den forbindelse være opmærksom på, om den enkelte har behov for anden form for hjælp efter serviceloven eller anden lovgivning. Formålet med rådgivningen er at forebygge sociale problemer, og at hjælpe borgeren over øjeblikkelige vanskeligheder. På længere sigt er formålet at sætte borgeren i stand til at løse opståede problemer ved egen hjælp. Rådgivningen kan gives særskilt eller i forbindelse med anden hjælp efter serviceloven eller anden lovgivning.

Desuden skal kommunen efter servicelovens § 12 sørge for tilbud om gratis rådgivning til personer med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller med særlige sociale problemer. Tilbuddet om rådgivning efter servicelovens § 12 skal også omfatte opsøgende arbejde.

2.2.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår bl.a. af Ankestyrelsens rapport om kommunernes behandling af sager om hjælp til tandbehandling efter aktivlovens § 82 a, at de kommuner, som oplyser mest om ordningen, får flest ansøgninger. Der er imidlertid efter gældende regler ikke en særlig pligt for kommunen til at oplyse borgerne om reglerne om tilskud til tandpleje efter aktivlovens § 82 a – ud over hvad der følger af servicelovens mere generelle bestemmelser om fx rådgivning og støttekontaktpersonordningen efter servicelovens §§ 10, 12 og 99 samt kommunernes generelle pligt til at yde helhedsorienteret vejledning efter § 5 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Regeringen og aftalepartierne vurderer, at der er et særligt behov for at sikre, at den mest socialt udsatte del af målgruppen for tilskud efter aktivlovens § 82 a, orienteres, da der er tale om personer, som ikke selv opsøger tandlæge eller kommunen for at få hjælp, og som derfor ikke er opmærksom på ordningen.

Det foreslås derfor, at kommunerne i forbindelse med opsøgende arbejde til socialt udsatte, som kommunerne i forvejen udfører, f.eks. efter servicelovens § 99, skal oplyse om muligheden for at få tilskud til betaling for tandpleje til personer, som er omfattet af aktivlovens § 82 a, således at flere i målgruppen for tandtilskuddet kan understøttes i at modtage hjælp efter § 82 a.

Forslaget skal sikre, at den mest udsatte del af målgruppen efter § 82 a, som ikke af sig selv opsøger en tandlæge eller kommune for at få hjælp, informeres tilstrækkeligt om mu-

lighederne for at få tilskud til tandpleje. Kommunens indsats efter § 99 kan bl.a. indebære et samarbejde med misbrugscentre, forsorgshjem m.v. og frivillige organisationer på det sociale område.

Ud over en opsøgende indsats i forbindelse med støtte- og kontaktpersonordningen efter § 99 kan kommunen oplyse om ordningen efter aktivlovens § 82 a i forbindelse med rådgivning efter servicelovens §§ 10 eller 12, herunder ved opsøgende arbejde.

Formålet med rådgivningen efter servicelovens bestemmelser er netop at bidrage til at forebygge sociale problemer hos den, der søger rådgivning, og bidrage til at fremme den enkeltes mulighed for at klare sig selv eller lette den daglige tilværelse og forbedre livskvaliteten, jf. servicelovens § 1.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes ikke at medføre udgifter for det offentlige ud over, hvad der allerede er afsat i forbindelse med ordningens indførelse i 2013.

Forslagets økonomiske konsekvenser skal forhandles med kommunerne.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Forslaget vurderes ikke at medføre økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindreudgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter den gældende regel i aktivlovens § 82 a, stk. 4, yder kommunen for personer, som er 25 år eller derover, og som

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget vurderes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget vurderes ikke at have EU-retlige konsekvenser.

8. Hørte myndigheder og organisationer

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 9. februar 2015 til den 9. marts 2015 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Ankestyrelsen, Advokatrådet, Brugerforeningen for aktive stofmisbrugere, Danske Advokater, Danske Regioner, Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Tandlægeforening, Dansk Tandplejerforening, De Offentlige Tandlæger, Danske Handicaporganisationer, Det Centrale Handicapråd, Foreningen af Kommunale Social-, Sundheds- og Arbejdsmarkedschefer i Danmark, Foreningen af statsforvaltningsjurister, KL, Landsforeningen af nuværende og tidligere psykiatribrugere (LAP), Praktiserende Tandlægers Organisation, Rådet for Socialt Udsatte, SAND, Sammenslutningen af boformer for hjemløse (SBH), Sammenslutningen af Væresteder i Danmark (SVID), Statsforvaltningerne, Udbetaling Danmark og Danske Seniorer (Ældremobiliseringen).

modtager uddannelseshjælp og aktivitetstillæg, barselstillæg eller andre ydelser efter aktivloven svarende til kontanthjælpsniveau, tilskud til dækning af 65 pct. af modtagerens egne udgifter til tandpleje, som årligt overstiger en egenbetaling på 800 kr.

Det foreslås, at den årlige egenbetalingsgrænse på 800 kr. nedsættes til 600 kr. for denne målgruppe. Formålet er at reducere den økonomiske barriere, som egenbetalingen måtte udgøre for at gøre brug af ordningen. Samtidig kan forslaget

medvirke til at forenkle kommunernes administration af ordningen, når den årlige egenbetalingsgrænse bliver ens for alle modtagere af tilskud.

Med forslaget vil alle modtagere af tilskud til tandpleje efter aktivlovens § 82 a have samme årlige egenbetalingsgrænse på 600 kr. Personer, som er 25 år eller derover, og som modtager uddannelseshjælp og aktivitetstillæg, barselstillæg eller andre ydelser efter aktivloven svarende til kontanthjælpsniveau, vil efter de gældende regler fortsat skulle betale 35 pct. af udgifterne til tandpleje, som overstiger den årlige egenbetaling på 600 kr.

Til nr. 2

Efter den gældende regel i aktivlovens § 82 a, stk. 6, skal kommunen forhåndsgodkende, at der ydes tilskud til betaling for tandpleje, hvis udgiften til et samlet behandlingsforløb overstiger 10.000 kr. Kommunen skal i den forbindelse vurdere, om behandlingen er nødvendig og helbredsmæssigt velbegrunder. Forhåndsgodkendelsen falder bort, hvis borgeren ikke længere er i målgruppen, f.eks. hvis borgeren får et job.

Der kan være en vis økonomisk usikkerhed for borgere og tandlæger ved at igangsætte større behandlingsforløb, som strækker sig over flere behandlinger, hvis der er risiko for at tilskuddet falder bort, fx hvis borgeren kommer i arbejde undervejs i forløbet. Desuden har nogle kommuner peget på, at det giver administrative udfordringer for kommunerne at skulle kontrollere, om ansøgere om forhåndsgodkendelse til behandlingsforløb på mere end 10.000 kr., er omfattet af målgruppen for ordningen på det tidspunkt, hvor behandlingen finder sted.

Det foreslås derfor, at kommunens forhåndsgodkendelse af tilskud til behandlingsforløb, som overstiger 10.000 kr., skal sikres i en periode på 2 måneder fra kommunens godkendelse.

Forslaget betyder, at personer, som ikke længere tilhører den berettigede personkreds, f.eks. fordi vedkommende får et job, kan få udført den godkendte behandling med tilskud fra kommunen efter § 82 a i en periode på 2 måneder fra kommunens forhåndsgodkendelse.

Ved beregning af de 2 måneder medregnes afgørelsesdagen ikke. Det betyder, at de 2 måneder løber til og med samme månedsdag to måneder efter afgørelsesdatoen. Hvis kommunen træffer afgørelse om forhåndsgodkendelse på en månedsdag, der ikke findes i udløbsmåned, slutter de 2 måneder ved udgangen af måneden. F.eks. vil de 2 måneder for en forhåndsgodkendelse udstedt den 30. december løbe til og med udgangen af februar, dvs. den 28. eller 29. februar.

Til nr. 3

Der er efter gældende regler ikke en særlig pligt for kommunen til at oplyse borgerne om reglerne om tilskud til tandpleje efter aktivlovens § 82 a – ud over hvad der følger af ser-

viceloven og af kommunernes generelle pligt til at yde helhedsorienteret vejledning efter § 5 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Det fremgår af § 10 i lov om social service, at kommunalbestyrelsen skal sørge for, at enhver har mulighed for at få gratis rådgivning. Særligt skal kommunen efter § 12 i lov om social service sørge for tilbud om gratis rådgivning til personer med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller med særlige sociale problemer. Tilbuddet om rådgivning skal også omfatte opsøgende arbejde. I forbindelse med den kommunale rådgivning efter §§ 10 og 12 skal der være opmærksomhed på, om borgeren eventuelt kan have behov for anden hjælp efter serviceloven eller efter anden lovgivning, og der skal i givet fald henvises til rette myndighed.

Efter § 99 i lov om social service sørger kommunen for tilbud om en støtte- og kontaktperson til personer med sindslidelser, til personer med et stof- eller alkoholmisbrug og til personer med særlige sociale problemer, som ikke har eller ikke kan opholde sig i egen bolig.

Regeringen og aftalepartierne vurderer, at der er et særligt behov for at sikre, at den mest socialt udsatte del af målgruppen for tilskud efter aktivlovens § 82 a orienteres om muligheden for tilskud, da der kan være tale om personer, som ikke selv opsøger tandlæge eller kommunen for at få hjælp, og som derfor ikke er opmærksom på ordningen.

Det foreslås derfor, at kommunen i forbindelse med opsøgende arbejde, herunder efter § 99 i lov om social service, særligt skal oplyse om muligheden for tilskud til betaling for tandpleje til personer, som er omfattet af aktivlovens § 82 a.

Den foreslåede forpligtelse efter § 82 a, stk. 8, kan også varetages i forbindelse med rådgivning efter servicelovens §§ 10 og 12. Forslaget kan indebære en direkte opsøgende indsats af de kommunale medarbejdere, som i forvejen arbejder på gadeplan og/eller ved samarbejde med misbrugscentre, forsorgshjem m.v. og frivillige organisationer på det sociale område, som eventuelt varetager kommunens forpligtelse efter § 99. Kommunen kan i den forbindelse f.eks. udarbejde en folder eller andet materiale, som kan uddeles direkte til borgeren ved opsøgende arbejde, eller som kan uddeles til kommunes centre og væresteder m.v., ligesom kommunen kan instruere den kommunale rådgivning efter §§ 10 og 12 og støtte- og kontaktpersonerne efter § 99 om at være opmærksom på, hvilke grupper der i medfør af aktivloven har mulighed for at opnå støtte til tandbehandling efter § 82 a i lov om aktiv socialpolitik.

Formålet med lovændringen er således at sikre, at de borgere, der er omfattet af aktivlovens § 82 a, gøres opmærksomme på muligheden for at opnå tandtilskud i medfør af bestemmelsen.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juni 2015.

Lovforslaget sammenholdt med gældende ret

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 1193 af 13. november 2014, som ændret senest ved § 27 i lov nr. 174 af 24. februar 2015, foretages følgende ændringer:

§ 82 a. Kommunen yder tilskud til betaling for tandpleje til personer, som modtager ydelser efter loven svarende til uddannelseshjælps- eller kontanthjælpsniveau. Personer, der modtager særlig hjælp efter § 27 a, har ret til tilskuddet, hvis hjælpen inklusive førtidspension efter lov om social pension svarer til kontanthjælpsniveau. Personer, der modtager revalideringsydelse, ressourceforløbsydelse eller ledighedsydelse, har ret til tilskuddet, hvis de modtager en ydelse svarende til, hvad de ville være berettiget til i uddannelses- eller kontanthjælp, og opfylder de økonomiske betingelser for at modtage uddannelses- eller kontanthjælp.

Stk. 2. For personer, som er fra 18 år til og med 24 år, ydes tilskud efter stk. 1 til dækning af 100 pct. af modtagerens egne udgifter til tandpleje, som årligt overstiger en egenbetaling på 600 kr.

Stk. 3. For personer, som er fra 25 år til og med 29 år, som modtager uddannelseshjælp efter § 23, og som ikke modtager aktivitetstillæg eller barselstillæg efter § 24, ydes tilskud efter stk. 1 til dækning af 100 pct. af modtagerens egne udgifter til tandpleje, som årligt overstiger en egenbetaling på 600 kr.

Stk. 4. For personer, som er 25 år eller derover, og som ikke er omfattet af stk. 3, ydes tilskud efter stk. 1 til dækning af 65 pct. af modtagerens egne udgifter til tandpleje, som årligt overstiger en egenbetaling på 800 kr.

Stk. 5. Den årlige egenbetaling efter stk. 2-4 opgøres for det enkelte kalenderår på grundlag af dokumenterede afholdte udgifter til tandpleje, uanset om personen har tilhørt den berettigede personkreds hele året.

Stk. 6. Kommunen skal forhåndsgodkende, at der ydes tilskud efter stk. 2-4, hvis udgiften til et samlet behandlingsforløb overstiger 10.000 kr. Kommunen skal i den forbindelse vurdere, om behandlingen er nødvendig og helbredsmæssigt velbegrunderet.

Stk. 7. Modtagere af tilskud efter stk. 1-6 kan søge om hjælp til dækning af den resterende egenbetaling efter § 82. Ansøgning herom skal være indgivet, før behandlingen udføres.

1. I § 82 a, stk. 4, ændres »800« til: »600«.

2. I § 82 a, stk. 6, indsættes som 3. pkt.:
»Uanset om ansøgeren ikke længere er omfattet af persongruppen efter stk. 1, gælder kommunens forhåndsgodkendelse i 2 måneder fra kommunens afgørelse.«

3. I § 82 a indsættes som stk. 8:

»Stk. 8. Kommunen skal i forbindelse med opsøgende arbejde til socialt udsatte, herunder efter § 99 i lov om social service, særligt oplyse om muligheden for tilskud til betaling for tandpleje efter stk. 1-7.«

§ 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juni 2015.